

การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Administration of Security in Recreation Areas of the Bangkok Metropolitan Administration According to the Sufficiency Economy Philosophy

ณัฐร์กานต์ อังคชัยวนิชย์ และ วิรัช วิรุชนิภาวรรณ

Nattakarn Auangkachaiwanit and Wiruch Wiruchnipawan

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาธุรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นแอเชีย

Doctor of Philosophy Program in Public Administration, Eastern Asia University

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบผสมผสานนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อศึกษา (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และ (3) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประชากร คือ ประชาชน เป้าหมายทั้งหมดในเขตพื้นที่ของสำนักงานเขตประเวศ และในเขตพื้นที่ของสำนักงานเขตจตุจักร รวมประชากร 324,433 คน ได้แก่ คุณตัวอย่างจำนวน 1,111 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลสถานะดำเนินการระหว่างวันที่ 1-31 สิงหาคม 2558 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ในรูปตาราง และพรรณนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการถดถอย พหุคูณ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์แนวลึก เนพาะผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน ด้วยแบบสัมภาษณ์แนวลึกที่มีโครงสร้าง และเป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ผู้เชี่ยวชาญ 9 คนนั้น คัดเลือกโดยใช้แนวคิดการสุ่มตัวอย่างที่เรียกว่า สนิวน์บล็อก ข้อมูลเชิงคุณภาพได้ถูกนำมาประเมิน วิเคราะห์ แปลความ และแสดงผลไว้ในตารางพร้อมคำบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการคือ กรุงเทพมหานครเตรียมความพร้อม และดำเนินถึงความพึงพอใจของประชาชนในการปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจไม่น่าเกท่าที่ควร รวมทั้งขาดยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการคือ กรุงเทพมหานครควรเตรียมความพร้อมของบุคลากร และยานพาหนะสำหรับการปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเพิ่มมากขึ้น และ (3) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ กรุงเทพมหานครควรนำยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน มาปรับใช้เป็นแนวทาง เป็นกระบวนการ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, การรักษาความปลอดภัย, สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ, กรุงเทพมหานคร, ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Abstract

The main objectives of this study were to study (1) administrative problems of security in recreation areas of the Bangkok Metropolitan Administration according to the Sufficiency Economy Philosophy, (2) development guidelines of security in recreation areas of the Bangkok Metropolitan Administration according to the Sufficiency

Economy Philosophy, and (3) administrative strategy of security in recreation areas of the Bangkok Metropolitan Administration according to the Sufficiency Economy Philosophy. The population was comprised of 324,433 residents in 2 District Offices of the Prawet District and Chatuchak District, respectively. There was a total of 1,111 samples. The data analysis was represented in contingency table with descriptive approach. Descriptive statistics exercised were mean, standard deviation, multiple regression, and Pearson's Correlation Coefficient. For the qualitative research, in-depth interviews of 9 experts or key informants were conducted with structured in-depth interview forms and face-to-face interviews were also applied. The 9 experts of key informants were selected by the concept of Snowball Sampling. The qualitative data was evaluated, analyzed, and interpreted. Research findings were (1) the significant problems of administration were that the Administration had inadequate preparation and less attention to people's satisfaction for security operations in recreation areas, and there was a lack of administrative strategy according to the Sufficiency Economy Philosophy as well, (2) the significant development guidelines were the Bangkok Metropolitan Administration should increasingly activate well prepared personnel and vehicles for security operations in recreation areas, and (3) the administrative strategy was that the Bangkok Metropolitan Administration should apply the administrative strategy of security in recreation areas according to the 5 aspects of the Sufficiency Economy Philosophy as a guiding process.

Keywords: administration, recruit, recreation areas, the Bangkok Metropolitan Administration, the Sufficiency Economy Philosophy

บทนำ

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการปกครอง การศึกษา การคมนาคมขนส่ง การเงินการธนาคาร การพาณิชย์ การสื่อสาร และความเจริญของประเทศไทย กรุงเทพมหานครเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเกิดขึ้นตามกฎหมายพิเศษ คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ไว้โดยกำหนดให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของกรุงเทพมหานคร คือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และประกอบด้วยสำนักงานเขต 50 เขต และสำนักต่าง ๆ โดยแต่ละเขต และสำนักมีผู้อำนวยการเขต และผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้บริหารสูงสุด ซึ่งมาจากข้าราชการประจำที่มิได้มาจากการเลือกตั้ง

พระราชบัญญัติระเบียนบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 กำหนดอำนาจหน้าที่ของ

กรุงเทพมหานคร ไว้ในมาตรา 89 ที่สำคัญเช่น (1) การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และ (2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ นอกจากนี้ พระราชนัฐปฏิกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 18 กำหนดให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 16 และมาตรา 17 ซึ่งหมายถึงและครอบคลุมอำนาจหน้าที่ดังนี้ (1) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ (2) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงแรมหรสพ และสาธารณูปโภคทั่วไป และ (3) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นต้น อำนาจหน้าที่ดังกล่าวในนี้ครอบคลุมอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่กำลังศึกษาอยู่ด้วย

การศึกษาครั้งนี้ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ คือ กรุงเทพมหานคร และเป็นลักษณะของการศึกษาเพื่อ พัฒนาหน่วยงาน คือ กรุงเทพมหานคร” หรือ “พัฒนาการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในของกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักสิ่งแวดล้อม ซึ่งอยู่ในสังกัดของกรุงเทพมหานคร มุ่งเน้นศึกษาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีปัญหาการวิจัย ซึ่งเป็น ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรื่องกรุงเทพมหานครบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ อันได้แก่ สวนสาธารณะ อย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

นอกจากปัญหาการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า กรุงเทพมหานครยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ คือ สวนสาธารณะ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้านบางประกาศ ตัวอย่างเช่น (1) ปัญหาด้านความพ่อประมาณ คือ กรุงเทพมหานครใช้จ่ายงบประมาณสำหรับการรักษาความปลอดภัยในสวนสาธารณะอย่างไม่ประหยัด (2) ปัญหาด้านการมีเหตุผล คือ กรุงเทพมหานครดำเนินการรักษาความปลอดภัยในสวนสาธารณะอย่างไม่สมเหตุสมผล (3) ปัญหาด้านการมีภูมิคุ้มกัน คือ กรุงเทพมหานคร ไม่มีการเตรียมความพร้อม หรือวางแผนสำหรับการรักษาความปลอดภัยในสวนสาธารณะเพื่อรับมือกับเหตุการณ์ในอนาคต (4) ปัญหาด้านความรู้ คือ กรุงเทพมหานครดำเนินการรักษาความปลอดภัยในสวนสาธารณะโดยไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ และ (5) ปัญหาด้านคุณธรรม คือ กรุงเทพมหานครดำเนินการรักษาความปลอดภัยในสวนสาธารณะโดยไม่ได้คำนึงหลักคุณธรรม เช่น การเอาใจใส่ มนุษย์ ทุ่มเท และเสียสละ มากเท่าที่ควร เหล่านี้เป็นต้น

ด้วยเหตุผลที่แสดงถึงความเป็นมา ความสำคัญ และความจำเป็น อำนาจหน้าที่ ปัญหาการวิจัยความสำคัญของปัญหาการวิจัย ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษา เรื่อง การบริหาร

จัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน มาเป็นกรอบแนวคิดสำคัญในการศึกษาครั้งนี้ อันจะเป็นประโยชน์ทั้งในทางวิชาการและทางปฏิบัติต่อหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ศึกษาอุทธิศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

อุทธิศาสตร์การบริหารจัดการด้าน (1) การมีอุทธิศาสตร์ที่ชัดเจน ครอบคลุม และทั่วถึง (2) การจัดตั้งแกนนำในชุมชน (3) การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและใช้เครื่องข่ายทางสังคม (4) การเสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบร่วมกัน และ (5) การมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพ และเสริมสร้างบุคลากรด้านแบบ

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า บัลลังก์ สกอร์การ์ด (Balanced Scorecard) 4 ด้าน ได้แก่ (1) การเรียนรู้และการเติบโต (learning and growth perspective) (2) กระบวนการปฏิบัติงาน (process perspective) (3) ประชาชน (customer perspective) และ (4) การเงิน (financial perspective)

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ (เหตุ) และกรอบแนวคิดการ

วิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม (ผล) โดยกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระประกอบด้วย 5 ข้อ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 3 ข้อ ได้แก่

1. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (the Sufficiency Economy Philosophy) 5 ด้าน ได้แก่ (1) ความพอประมาณ (2) การมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) ความรู้ (knowledge) และ (5) คุณธรรม (วิชช วิรัชนิภาวรรณ, 2550)

2. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน

3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน

ตัวแปรอิสระ (เหตุ)

ได้แก่ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้าน (1) การมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ครอบคลุม และทั่วถึง (2) การจัดตั้งแกนนำในชุมชน (3) การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและใช้เครื่องข่ายทางสังคม (4) การเสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบร่วมกัน และ (5) การมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพ และเสริมสร้างบุคลากรต้นแบบ

ส่วนกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม คือ การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า บัลล้านท์ สกอร์การ์ด (Balanced Scorecard) 4 ด้าน ได้แก่ (1) การเรียนรู้และการเติบโต (learning and growth perspective) (2) กระบวนการปฏิบัติงาน (process perspective) (3) ประชาชน (customer perspective) และ (4) การเงิน (financial perspective) (วิชช วิรัชนิภาวรรณ, 2556; ผสุ เดชะรินทร์, 2556) ดังภาพ 1

ตัวแปรตาม (ผล)

1. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน ได้แก่

(1) ความพอประมาณ (2) การมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) ความรู้ (5) คุณธรรม

2. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน ได้แก่

(1) ความพอประมาณ (2) การมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) ความรู้ (5) คุณธรรม

3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน

(1) การมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ครอบคลุม และทั่วถึง
(2) การจัดตั้งแกนนำในชุมชน
(3) การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและใช้เครื่องข่ายทางสังคม
(4) การเสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบร่วมกัน
(5) การมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพ และเสริมสร้างบุคลากรต้นแบบ

“การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่าบัลล้านท์ สกอร์การ์ด 4 ด้าน” ได้แก่

1. การเรียนรู้และการเติบโต
2. กระบวนการปฏิบัติงาน
3. ประชาชน
4. การเงิน

วิธีดำเนินการวิจัย

ใช้การวิจัยแบบพสมพسان

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ประชาชนทั้งหมดในพื้นที่ของสำนักงานเขต 2 เขต ซึ่งเป็นที่ตั้งของส่วนราชการและของกรุงเทพมหานคร 2 แห่ง ได้แก่ (1) ประชาชนในพื้นที่ของสำนักงานเขตประเวศ ซึ่งเป็นที่ตั้งของส่วนกลาง ร. 9 จำนวน 163,485 คน และ (2) ประชาชนในพื้นที่ของสำนักงานเขตดุสิต ซึ่งเป็นที่ตั้งของส่วนจตุจักร รวม 324,433 คน (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2557) ส่วนกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตพื้นที่ของสำนักงานเขต 2 เขตดังกล่าวที่ตอบแบบสอบถาม รวม 1,111 คน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลจากประชากรเป็นจำนวนมาก โดยแบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (validity) ซึ่งเป็นการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา หรือหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of item Objective Congruence--IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.93 และได้ทำการทดสอบ (pretest หรือ try out) จำนวน 50 ชุด เพื่อหาความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบสอบถาม หรือหาค่า cronbach ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อถือได้ที่ระดับ 0.90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1-31 สิงหาคม 2558 เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้จำนวน 909 ชุด/คน คิดเป็นร้อยละ 81.82

ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,111 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้ศึกษานำข้อมูลเชิงปริมาณมาทำการประมวลและวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับคอมพิวเตอร์ สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ในรูปตาราง (contingency analysis) รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) สำหรับสถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการถดถอยพหุคุณ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ (1) ความพอประมาณ (2) การมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) ความรู้ และ (5) คุณธรรม โดยปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ “กรุงเทพมหานครปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจโดยขาดการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน เช่น การเตรียมบุคลากรและยานพาหนะให้พร้อมในกรณีเกิดเหตุ” (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69)

2. ผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากทั้ง 5 ด้าน โดยแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กรุงเทพมหานครควรปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในทิศทางที่ต้องสนองและดำเนินถึงความพึงพอใจของประชาชน เช่น

จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่รักภูมิและสอบถามความพึงพอใจของประชาชน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75)

ในทำนองเดียวกัน ผลการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน เห็นด้วยกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กรุงเทพมหานครควรปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในทิศทางที่ตอบสนองและดำเนินถึงความพึงพอใจของประชาชน เช่น จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่รักภูมิ และสอบถามความพึงพอใจของประชาชน ส่วนผู้เชี่ยวชาญอีก 2 คน ไม่มีความเห็น

3. ผลการวิจัยยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียงที่ (สอดคล้องกับตัวบุคคลประسังค์การวิจัย ข้อ 3.) พบว่า ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ (1) การเสริมสร้างจิตสำนึกรักษาความปลอดภัย ร่วมกัน (2) การมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ครอบคลุม และทั่วถึง (3) การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและใช้เครื่องข่ายทางสังคม (4) การจัดตั้งแกนนำในชุมชน และ (5) การมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพ และเสริมสร้างบุคลากรต้นแบบ ส่วนมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า บลลจ. สรก. ารค. 4 ด้าน ได้แก่ (1) การเรียนรู้และการเติบโต (2) กระบวนการปฏิบัติงาน (3) ประชาชน และ (4) การเงิน โดยยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 5 ด้าน เรียงตามลำดับจากความสำคัญมากไปน้อยได้ดังนี้ (1) การเสริมสร้างจิตสำนึกรักษาความปลอดภัย ร่วมกัน (2) การมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ครอบคลุม และทั่วถึง (3) การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและใช้เครื่องข่ายทางสังคม (4) การจัดตั้งแกนนำในชุมชน และ (5) การมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพ และเสริมสร้างบุคลากรต้นแบบ

ในทำนองเดียวกัน ผลการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะ

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ต่อยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 คน เห็นด้วยว่า ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 5 ด้าน ควรเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังกล่าว ส่วนผู้เชี่ยวชาญอีก 3 คน ไม่มีความเห็น

การอภิปรายผล

1. การอภิปรายผลปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากทั้ง 5 ด้าน โดยปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กรุงเทพมหานครปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจโดยขาดการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน เช่น การเตรียมบุคลากรและyanพานะให้พร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ นั่น สำหรับเหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตพื้นที่ของสำนักงานเขต 2 เขต ได้แก่ สำนักงานเขตประเวศ และสำนักงานเขตตุจักร อันเป็นที่ตั้งของส่วนราชการและของกรุงเทพมหานคร 2 แห่ง ได้แก่ สวนหลวงร. 9 และสวนจตุจักร ตามลำดับ เห็นด้วยในระดับมากดังกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า (1) กรุงเทพมหานครบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอย่างไม่เหมาะสม เช่น ประชาสัมพันธ์หรือชี้แจงเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในสถานพักผ่อนหย่อนใจน้อยเกินไป (2) กรุงเทพมหานครปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอย่างไม่สอดคล้องกับหลักเหตุผล เช่น บางพื้นที่ไม่มีบุคลากรปฏิบัติงาน ไม่มีไฟส่องสว่างอย่างทั่วถึง และไม่ใช้ระบบสื่อสารที่ทันสมัยในการรักษาความปลอดภัย และ (3) กรุงเทพมหานครปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจโดยขาดการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน เช่น การเตรียม

บุคลากรและยานพาหนะให้พร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ ที่เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่าง ล้วนเห็นด้วยในระดับมากต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อยดังกล่าว

2. อภิปรายผลแนวทางการพัฒนาการบริหาร จัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน โดยแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่มีค่า เนื้อหาสูงที่สุด คือ กรุงเทพมหานครควรปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในทิศทางที่ตอบสนองและดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประชาชน เช่น จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่รักภูมิและสอบถามความพึงพอใจของประชาชน นั่น สำหรับเหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนในเขตพื้นที่ของสำนักงานเขต 2 เขต ได้แก่ สำนักงานเขตปะตูและสำนักงานเขตดุสิต ยังเป็นที่ตั้งของสวนสาธารณะของกรุงเทพมหานคร 2 แห่ง ได้แก่ สวนหลวง ร. 9 และสวนจตุจักร ตามลำดับ เห็นด้วยในระดับมากดังกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่มุ่งให้กรุงเทพมหานครปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในทิศทางที่ตอบสนองและดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประชาชน ดังกล่าว นั่น (1) ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์และปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น และทำให้ประชาชนซึ่งชอบการบริหารจัดการของกรุงเทพมหานครเพิ่มมากขึ้น (2) เป็นหน้าที่กรุงเทพมหานครที่ต้องให้บริการประชาชนในทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และทำให้ประชาชนพึงพอใจ (3) สอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการสมัยใหม่ที่ให้ความสำคัญกับประชาชน และการตอบสนองความต้องการของประชาชน และ (4) ทำให้การบริหารจัดการของกรุงเทพมหานครมีประสิทธิภาพเป็นระบบ และมีมาตรฐานสูงขึ้น หล่า�ีเป็นต้น

เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการ

บริหารจัดการข้างต้นที่ให้ความสำคัญกับประชาชนตอบสนอง และดำเนินถึงความพึงพอใจของประชาชนนั้น พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ เจนเนท วี. เดนฮาร์ด และ โรเบิร์ต บี. เดนฮาร์ด (Janet V. Denhardt and Robert B. Denhardt, 2003) ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่เน้นการให้ความสำคัญกับประชาชน โดยหน่วยงานภาครัฐและเจ้าหน้าที่ไม่เพียงแต่ตอบสนองความต้องการของประชาชน แต่ต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนอีกด้วย

3. อภิปรายผลยุทธศาสตร์การบริหารเพื่อ รักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน ที่พบว่า ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ควรเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังกล่าวแล้วนั้น สำหรับเหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นดังกล่าว ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เนื่องจากยุทธศาสตร์การบริหารจัดการดังกล่าว (1) สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และน่าจะมีส่วนช่วยให้การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประสบผลสำเร็จ (2) เป็นนโยบายสำคัญของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งรวมทั้งกรุงเทพมหานคร และหน่วยงานภาคเอกชน โดยนำไปปรับใช้กันอย่างกว้างขวาง และ (3) ครอบคลุมสาระสำคัญของการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยครอบคลุมทั้งด้านวัตถุ และด้านจิตใจ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

กรุงเทพมหานครควรนำยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 5 ด้าน ไปปรับใช้เป็นแนวทาง กระบวนการ หรือเป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญ สำหรับการปฏิบัติงาน (Key Performance Indicator -- KPIs) เพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. กรุงเทพมหานคร หน่วยงาน หรือบุคลากรของ หน่วยงานควรทำวิจัยแบบขยายผล หรือแบบเจาะลึกเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแต่ละด้านอย่างเจาะจง เช่น ด้านการมีเหตุผล และด้านการมีภูมิคุ้มกัน เป็นต้น

2. กรุงเทพมหานคร หน่วยงาน หรือบุคลากรของ หน่วยงานควรทำวิจัยเชิงเบริญเทียน เช่น วิจัยการบริหารจัดการของกรุงเทพมหานครกับหน่วยงานอื่นที่มีภาระงานใกล้เคียงหรือคล้ายกัน

3. กรุงเทพมหานครหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ควรทำการวิจัยโดยใช้กรอบแนวคิด หรืออุปสรรคศาสตร์การบริหารจัดการอื่นสำหรับการศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรุงเทพมหานคร เช่น การบริหารจัดการตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน การบริหารจัดการตามแนวคิดตะวันออก และการบริหารจัดการตามแนวคิดการปฏิบัติราชการตามคำรับรองของหน่วยงาน เป็นต้น

References

- Deacharin, P. (2013). *Balanced scorecard deep knowledge in practice*. Bangkok: Chulalongkorn University.
(in Thai)
- Denhardt, J. V., & Denhardt, R. B. (2003). *The new public service: Serving, not steering*. New York: Sharpe.
- Department Of Provincial Administration. (2014). *Demographics*. Retrieved from https://www.dopa.go.th/main/web_index (in Thai)
- Wiruchnipawan, W. (2007). *Management guidelines and moral sufficient economy*. Bangkok: Profess. (in Thai)
- Wiruchnipawan, W. (2013). *Principle and techniques to writ analysis thesis and report*. Bangkok: Profess. (in Thai).

